

ligger et Kompromis, have alle de Taler, som foreløbig ere blevne holdte, givet tydeligt Vidnesbyrd om.

Men efter min Opfattelse ville Reglerne, hvorefter Auditøren har at virke, kunne sammenfattes saaledes:

„Punkt 1. Til Auditørens Behandling vil blive henvist Sager angaaende:

a. Uheld, der i Henhold til Politireglementets § 54 ere anmeldte for Politiet, og hvor der er Formodning om, at Uheldet kan være foraarsaget ved en Fejl fra Personalets Side.

b. Uheld, hvorved der opstaar Skade paa Materiel og Gods til et Beløb af over 500 Kr., der saa vidt der foreligger Skyld fra Personalets Side.

c. Straffe, der efter deres Beskaffenhed kunne antages at medføre Afsked med eller uden Varsel, Degradation, Forflyttelse uden Godtgørelse, eller hvor Sagen ønskes sluttet med en Bøde, der er over den Grænse, Kredsbestyrelsen kan fastsætte (10 Kr.).

Fremdeles d. Sager, som indankes fra Kredsbestyrerne til Generaldirektionen og i øvrigt andre Sager, som Ministeren for offentlige Arbejder anser det for hensigtsmæssigt at lade undersøge ved Auditør.“

Dette ved jeg fra Betænkningen i Forbindelse med de Ændringer, som fremkomme i Auditørens Stilling ved, at han kommer til at sortere direkte under Ministeriet. For Fremtiden kan ingen Sag henvises til Auditøren af Generaldirektionen. Generaldirektionen kan indstille til Ministeren at henvise. Det er den første Principforandring, som er sket i Auditørens Stilling.

„Punkt 2. Enhver Sag, hvori Auditør har været anvendt, kan af den sigtede appelleres fra Generaldirektionen til Ministeren for offentlige Arbejder.“

Ministeren har i Dag sagt, at dette er ikke noget Brud paa nogen Praksis. Det er der heller ikke nogen Grund for mig til at paastaa, men nu har Personalet erhvervet Sikkerhed for, Ret til, at enhver Sag kan appelleres direkte til Ministeren og ikke kan standses paa Vejen.

„Punkt 3. Naar Generaldirektionen imod Auditørens Indstilling har fundet, at en Sag bør medføre den sigtedes Afsked, vil Sagen være at forelægge Ministeren for offentlige Arbejder, og den sigtede har Ret til ved Sagens Genoptagelse for Ministeren at være ledsaget af en Tillidsmand, naar personligt Fremmøde finder Sted; Tillidsmanden maa være tjenestegørende i Etaten.“

„Punkt 4. Auditøren har Bemyndigelse til at afhøre samtlige ved Statsbanerne ansatte Funktionærer, og dersom han maatte anse det for nødvendigt, tilkalde det ved Kredsene, Centralværkstederne, Telegrafdistrikterne og under Søfartsinspektørerne og Skibsingeniøren sorterende Personale gennem vedkommende Kredsbestyrer, Centralværkstedsbestyrer osv. for at afgive Forklaring for ham.“

Dette findes paa det under 1ste Behandling meget omtalte Blad 5, gammelt Nr. D. 15. 95. Jeg skal forevise den højtærede Ordfører det, for at han kan se, at det er ordret citeret.

„Punkt 5. — Det er nyt —: „Sigtede har Ret til fra sin Side at kræve Vidner ført, og for saa vidt Auditøren finder at maatte nægte Førelsen af noget af de af sigtede begærede Vidner, vil Nægtelsen i hvert enkelt Tilfælde være at motivere til Protokollen.“

Jeg skal ikke benægte, hvad den højtærede Trafikminister sagde, at sigtede hidtil altid ved Velvillie fra Auditøren har kunnet faa Vidner ført, men herved har sigtede — det vil sige Jernbanepersonalets Tusinder — erhvervet Ret til at faa Vidneførsel og, for saa vidt Vidner ikke blive førte, at faa motiveret, hvorfor de ikke føres.

„Punkt 6. Sigtede skal af Auditøren gøres bekendt saavel med Sigtelsen som med de i Sagen fremkomne Oplysninger“. Det er i Henhold til Blad 5.

„Punkt 7. Sigtede har Ret til at afgive skriftligt Indlæg til Auditøren, til hvilket der gives ham en Frist af en Uge, efter at han er bleven gjort bekendt med det fremkomne i Henhold til Punkt 6“.

Saaledes se disse Regler ud i deres Helhed, som vi nu gennem Debatten i Udvalget, gennem Betænkningen og gennem den højtærede Trafikministers Tale have faaet dem at kende. Naar man som jeg i denne Sag hører til et Mindretal og til et Parti, som ikke har Ledelsen af Sagens Behandling, ej heller Regeringsmagten, er ens Opgave ved et Lovforslag som dette begrænset til at paase, at der ikke sker Tilbageskridt i de Rettigheder, et Personale som Jernbanepersonalet har haft, og saa i øvrigt bedømme, om de Fremskridt, der ville opnaas ved Loven, ere store nok til, at man kan forsvare at slutte sig til den. Tilbageskridt findes der ikke i denne Lov, vi nu have til anden Behandling, hverken i dens Ordlyd eller i dens Tendens. Fremskridtet bestaar i, at Auditøren kommer ud af enhver Ressortforbindelse med Statsbanernes Centralbestyrelse. Det fand-